

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 106.423 van 7 mei 2002
in de zaak A. 117.034/XII-3456.**

In zake : de NV BLITZ,
die woonplaats kiest bij
advocaat S. MOERMAN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Generaal Eisenhowerlaan 167

tegen :

1. de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Justitie,
2. de KANSSPELCOMMISSIE bij het ministerie van Justitie.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat NV Blitz op 19 februari 2002 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 6 februari 2002 van de kansspelcommissie waarbij haar de vergunning klasse B wordt geweigerd voor een kansspelinrichting klasse II op het adres Statiestraat 40-42-44 te Antwerpen;

Gezien de nota van de tweede verwerende partij;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur W. Weymeersch;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 17 april 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 mei 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. Moerman, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. Ryelandt, die loco advocaat M. Van Elslander verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur W. Weymeersch;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekster destijds te Antwerpen drie kansspel-inrichtingen uitbaatte, waaronder Blitz I in de Statiestraat 42-44 en Blitz II in de Statiestraat 40; dat zij voor de ene en de andere automatenhal aan de kansspelcommissie een vergunning klasse B vraagt, voor de uitbating van een spelinrichting klasse II; dat de gemeenteraad van de stad Antwerpen op 22 oktober 2001 besluit met verzoekster een convenant te sluiten voor een kansspelinrichting klasse II op het adres Statiestraat 40-44; dat verzoekster op 19 december 2001 door de kansspelcommissie wordt gehoord; dat de kansspelcommissie, die de beide aanvragen van verzoekster heeft samengevoegd, op 6 februari 2002 weigert een vergunning klasse B te verlenen omdat uit een proces-verbaal, opgesteld door een officier van de gerechtelijke politie, gedetacheerd bij de kansspelcommissie, blijkt “dat er acht werkzame multiplayer toestellen stonden opgesteld in Blitz op 9 juli 2001”, terwijl er maximaal drie toegelaten zijn, en omdat aldus “de NV Blitz niet voldoet aan de vereisten voor het verkrijgen van een vergunning klasse B”;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, met betrekking tot de eerste voorwaarde, dat verwerende partij als “inleidende opmerking” inroept dat de middelen onduidelijk en niet gespecificeerd zijn; dat de opmerking wordt verworpen; dat tenminste het hierna ernstig bevonden middel voldoende precies en begrijpelijk is aangebracht;

Overwegende dat verzoekster in een derde middel onder meer de schending van de hoorplicht aanvoert; dat wordt toegelicht dat tegen niemand een ernstige maatregel kan worden getroffen, gegrond op zijn persoonlijk gedrag en van aard om zijn belangen zwaar te treffen, zonder hem vooraf in de gelegenheid te stellen om voor zijn standpunt op te komen met betrekking tot de determinerende motieven die de overheid tot het nemen van de ongunstige beslissing aanzetten, dat verzoekster weliswaar is gehoord, maar niet van de maatregel op voorhand is ingelicht, noch in de gelegenheid geweest er zich tegen te verdedigen, dat integendeel de kansspelcommissie diverse malen de indruk heeft gewekt dat een positieve beslissing zou worden getroffen;

Overwegende dat de kansspelcommissie er in de nota op wijst dat verzoekster en haar raadsman op 19 december 2001 zijn gehoord;

Overwegende dat artikel 35 van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers luidt als volgt :

“De commissie moet nagaan of de aanvrager voldoet aan de in deze wet vastgestelde voorwaarden.

De commissie kan beslissen vooraf de aanvrager te horen, waarbij deze laatste door zijn raadsman kan worden bijgestaan.

De aanvrager, die kan worden bijgestaan door zijn raadsman, moet op verzoek vooraf door de commissie worden gehoord”;

Overwegende dat, met verwijzing naar het aangehaalde artikel, de kansspelcommissie met brief van 29 november 2001 verzoekster uitnodigt om op 19 december 2001 te worden gehoord; dat de oproepingsbrief uitdrukkelijk aangeeft dat de commissie zal beslissen “op basis van de gegevens voorkomend in het

document ‘aanvraag van een vergunning van klasse B’ door U opgestuurd, alsmede op basis van de bijgevoegde documenten bij deze aanvraag”;

Overwegende dat uiteindelijk de commissie haar beslissing wezenlijk steunt op een proces-verbaal 0064/01, opgesteld door een officier van de gerechtelijke politie, gedetacheerd als deskundige bij de kansspelcommissie, waaruit moet blijken “dat er acht werkzame multiplayer toestellen stonden opgesteld in Blitz op 9 juli 2001”; dat niet beweerd wordt dat dit proces-verbaal bij verzoeksters aanvraag van een vergunning klasse B gevoegd was; dat de kansspelcommissie er bijgevolg geen rekening mee kon houden zonder tegen de voormelde aankondiging in de oproepingsbrief in te gaan; dat ook niet beweerd wordt dat de kansspelcommissie het stuk tenminste tijdens de hoorzitting van 19 december 2001 zelf ter sprake heeft gebracht, daargelaten of dit in voorkomend geval nog wel voldoende tijdig zou geweest zijn; dat er nochtans een 19 december 2001 gedateerd verslag van het secretariaat van de kansspelcommissie blijkt te bestaan waarin de aanvraag van verzoekster net wegens voornoemd proces-verbaal 0064/01 ongunstig geadviseerd wordt; dat ten slotte verzoekster geloofwaardig doet gelden dat haar bij herhaling juist is voorgehouden dat een vergunning er zat aan te komen; dat de nuances die de raadvrouw van de kansspelcommissie ter zake op de terechtzitting aanvoert, dat niet wezenlijk tegenspreken;

Overwegende dat verzoekster verschalkt lijkt; dat zij niet, zoals vereist, de gelegenheid heeft gekregen om behoorlijk voor haar standpunt op te komen; dat het derde middel in die mate ernstig is;

Overwegende, met betrekking tot de tweede schorsingsvoorwaarde, dat verzoekster uiteenzet dat de bestreden beslissing leidt tot de sluiting op 14 mei 2002 van haar enige kansspelinrichting, met als dramatisch gevolg: het onvermijdelijke faillissement, het ontslag van de elf personeelsleden, het onherroepelijke verlies van investeringen ten belope van tientallen miljoenen frank;

Overwegende dat de kansspelcommissie tegenwerpt dat de gevraagde schorsing “enkel tot doel heeft een onwettige toestand te bestendigen” en dat verzoeksters belang derhalve onwettig is; dat zij nader verklaart :

“De vergunning werd aan verzoekster geweigerd omwille van een straf-rechterlijk beteugelde inbreuk op de Kansspelwet en haar uitvoeringsbesluiten. Verzoekster bevindt of bevond zich in een toestand van onrechtmatigheid en kan door de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, hier geen voordeel uit halen.

Had verzoekster zich gehouden aan de toepasselijke wetgeving, dan had zij wel een vergunning kunnen bekomen”;

Overwegende dat het verweer ten onrechte is; dat uit de eigen stukken van de kansspelcommissie lijkt te volgen dat de onwettige toestand nog de dag van de vaststelling ervan, op 9 juli 2001, beëindigd is, door de verzegeling van de wederrechtelijk gebruikte toestellen; dat, in zoverre gesuggereerd wordt dat de op 9 juli 2001 vastgestelde inbreuk noodzakelijk dient mee te brengen dat geen kansspel-vergunning aan verzoekster kan worden uitgereikt, dit een vergissing lijkt; dat de kansspelcommissie ter zake over een beleidsvrijheid lijkt te beschikken; dat niet zomaar a priori kan worden uitgesloten dat de uitoefening ervan, na de hoger geschonden geachte hoorplicht behoorlijk te zijn nagekomen en alle betrokken gegevens en belangen voldoende te hebben afgewogen, alsnog in het verlenen van een kansspelvergunning resulteert;

Overwegende, voor het overige, dat het door verzoekster aangevoerde nadeel, mede gelet op de bijgebrachte stukken, overtuigt; dat het zowel ernstig als moeilijk herstelbaar is;

Overwegende dat aan de voorwaarden voor een schorsing voldaan is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 6 februari 2002 van de kansspelcommissie waarbij de NV BLITZ de vergunning klasse B wordt geweigerd voor een kansspelinrichting klasse II op het adres Statiestraat 40-42-44 te Antwerpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven mei 2002, door :

de HH.	J. LUST,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	F. BONTINCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

J. LUST.